

T e m m a.

Minna wassetan iksa, fest sinna allati ussud;
Arra sa ussu mind — siis on mo wassel ka ots.

Ma-ilma sõbbrad.

Mis sa mo wennike kül ma-ilma sõbbradest mötled?
„Mad on pibo suits. Kui on mo piboke täis,
Kül vast suits siis töuseb ja keerleb ja mängib mo
ümber;
Kui on tubbakal ots, otsas on sõbbrad kui suits.“
Tallomehed ja Kalendriteggijad lubba-
sid, agga —
Kewwade ollime mehhed, lubbades függise maksta
Wannad wöllad ja weel kuhjaga melegi ead.
Jlm ja laiskus ja förits — oh kusutas paljo ja
raiskas;
Jo on függise läes, tühhi on kukkur ja fot.

F. F.

**Koddo-saul wastsen tarren ehk wastsen
ello-paigan.**

Wiis. Wie gross ist des x.

Oh tenno, armas Jummal sulle:	Tödist paika, Jummal, näutsit mulle,
Ma wastsest tarrest römus- ta!	Ros ma nüüd pea ella- ma.
So arm and teewust, jöu- do mulle,	Nüüd eesmäst ki:tust to ma sulle
Ka sedda suurt tööd lõp- peta.	Siin wastsen majan ten- noga.
Nüüd minnule ka helde olle,	Jo tähti kül sa wöttit anda

Kui häälast so pole üllenda: | Muull' essa • armust wan-
nan sääls | Ka wastsen tahhat tödest
Oh Issa, armolikkust kule, | mo kanda:
Mes ma nüüd pasle, to- | Täus tenno loda ma so
wota. | päl'.

2. Oh Jummal! wötta ikkes kaija
Mo maja päle armoga,
Nink ehhita ja kaitsa, hoija
Kik omma vnnistussego.
Kui wonnan tei ka pattu saggest,
Hend jäitti holetussele,
Siin wastsen towota ma w-stsest:
Nüüd já ma sulle tötteste!

3. Ne saina sago mäletama
Muull', mes ma towota so een:
Iks so pol' peap hoijetama
Siin können, töön nink hengussen.
Siin sinno teen ja kässun käume
Iksisse, wälja holega!
Ni, Jummal! wastsen majan teme
Ka wastset leppingut soga.

F. F.

Saul poimo-ajal.

B. Res Jummala ni lassep tetta.

Res sedda armo-hoolt om kandnu,
Et willi meil' läts kasvama?
Res täalle siggidust om andnu,
Et ta sai walmis lõikada? —